NORAKSTS
Lieta Nr.A42597508
A3433-09/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 24.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Piusa,

piedaloties pieteicējam *J.K.*

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *J.K.* pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2008.gada 15.maija lēmuma Nr.D57/10-6/815 „Par *J.K.* pieteikumu" atcelšanu un morālā un personiskā kaitējuma atlīdzinājumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 21.aprīlī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas (turpmāk arī - atbildētājs) inspektors *J.M.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr. D57 106159839 (turpmāk arī –protokols). Protokols sastādīts par to, ka 2008.gada 21.aprīlī transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai pie K.Valdemāra ielas 10, Rīgā, 326.ceļa zīmes darbības zonā, tādā veidā neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.11.punktā noteiktās prasības. Šādā veidā transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors *J.M.* transportlīdzekļa vadītājam uzlika naudas sodu Ls 10,- apmērā.

[1.1] 2008.gada 8.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļā saņemts *J.K.* (turpmāk arī - pieteicējs) apstrīdēšanas iesniegums, kurā lūgts atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektora *J.M.* 2008.gada 21.aprīlī pieņemto lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.D57 106159839, kā arī atlīdzināt Ls 30,- par nodarīto morālo un personisko kaitējumu.

[1.2] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2008.gada 15.maija lēmumu Nr.D57/10-6/815 „Par *J.K.* pieteikumu" (turpmāk arī - Lēmums) atstāts negrozīts inspektora *J.M.* 2008.gada 21.aprīlī pieņemtais lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.D57 106159839 piemērošanu. Ar Lēmumu cita starpā noraidīts pieteicēja lūgums atlīdzināt morālo un personisko kaitējumu, jo nav stājies spēkā administratīvais akts.

[2] 2008.gada 16.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteicējs Lēmumam nepiekrīt turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[2.1] Transportlīdzeklis nebija novietots stāvvietā ceļa zīmes Nr.326 darbības zonā, bet gan šī ceļa blakusteritorijā. Konkrētajā blakusteritorijā nav aizliedzošo zīmju, līdz ar to pieteicējs nav izdarījis administratīvo pārkāpumu.

[2.2] Lēmumā nav norādīti argumenti attiecībā uz apstrīdēšanas iesniegumā minēto apstrīdēšanas pamatojumu, līdz ar to nav ievērots Administratīvā procesa likuma 81.panta ceturtajā daļā noteiktais.

[2.3] Ar Lēmumu pieteicējam nodarīts morāls un personisks kaitējums.

[3] Atbildētājs sniegtajos rakstveida paskaidrojumos tiesai neatzīst pieteicēja pieteikumu un uzskata to par nepamatotu un noraidāmu pilnībā turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[3.1] Lietā ir strīds par to, vai vieta, kur pieteicējs novietojis transportlīdzekli ir uzskatāma par ceļa blakusteritoriju un vai 326.ceļa zīmes darbības zona attiecas uz ceļa blakusteritoriju.

[3.2] Ceļu satiksmes noteikumos nav skaidrots ceļa blakusteritorijas jēdziens. Tajā pašā laikā no Ceļu satiksmes noteikumu tiesību normām izriet, ka par ceļa blakusteritoriju ir uzskatāms pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml. teritorijas. Blakusteritorijas jēdziena būtība izpaužas tādejādi, ka ceļa blakusteritorijas ir atdalītas no ceļa un kalpo noteiktam mērķim, proti – mājas iedzīvotāju vajadzībām, ja tas ir pagalms, degvielas uzpildei, ja tā ir degvielas uzpildes stacija utt.

[3.3] No lietas materiāliem redzams, ka attiecīgā teritorija kalpo, lai varētu iekļūt namā Kr.Valdemāra ielā 10, nama ieeja ir veidota tā, ka transportlīdzekļu iebraukšana namā (teritorijā) nav iespējama, līdz ar ko ir pamats secināt, ka vieta, kur pieteicējs novietojis savu transportlīdzekli ir uzskatāma par ietvi, t.i., ceļa daļu, pa kuru paredzēta gājēju pārvietošanās. Konkrētajā gadījumā ietve perpendikulāri piekļaujas brauktuvei. Nav pamata uzskatīt, ka attiecīgā teritorija būtu ceļa blakusteritorija.

[3.4] Piemērojot Ceļu satiksmes noteikumu 290.punktu un 1.9.punktu kopsakarā un attiecinot uz konkrēto situāciju, var secināt, ka pieteicējs novietojis transportlīdzekli uz ceļa daļas, kas uzskatāma par ietvi un kura atrodas 326.ceļa zīmes darbības zonā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasību uzturēja un papildus paskaidroja turpmāk minēto. Pieteicējs uzskata, ka savu automašīnu novietoja ārpus ceļa zīmes Nr.326 darbības zonas. Pieteicējs uzskata, ka automašīnu novietoja blakusteritorijā, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 291.punktam.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2008.gada 21.aprīlī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors *J.M.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr. D57 106159839 (*lietas 20.lapa*).

[6.2] 2008.gada 8.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļā saņemts pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums (*lietas 15.lapa*).

[6.3] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2008.gada 15.maija lēmumu Nr.D57/10-6/815 „Par *J.K.* pieteikumu" atstāts negrozīts inspektora *J.M.* 2008.gada 21.aprīlī pieņemtais lēmums par administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.D57 106159839 piemērošanu (*lietas 17.-19.lapa*).

[6.4] 2008.gada 16.jūnijā tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu un morālā un personiskā kaitējuma atlīdzināšanu (*lietas 4.-5.lapa*).

[6.5] Lietai pievienotas 2008.gada 21.aprīlī uzņemtas fotogrāfijas, kurās redzama automašīna ar valsts reģistrācijas numuru DF-7845, un asfaltētas teritorijas kreisajā pusē izvietota ceļa zīme Nr.326 (aizliegts apstāties) (*lietas 21.-22.lapa*).

[6.6] Latvijas Nacionālās mākslas muzeja 2009.gada 16.jūlijā vēstulē Nr.1-8/58 „Par asfaltēto teritoriju" norādīts, ka muzeja ēkas durvis pie attēlā redzamās asfaltētās teritorijas tiek izmantotas muzeja funkcionālās darbības nodrošināšanai un šīs durvis ir arī muzeja evakuācijas izeja (*lietas 32.lapa*).

[7] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{10}panta piektās

daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, piemērojot viņam naudas sodu Ls 10 apmērā.

Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[8] LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā noteikts, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40.punktu stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Lietā nav ziņu, ka pieteicēja automašīnas novietošana būtu saistīta ar pasažieru iekāpšanu vai izkāpšanu vai arī kravas iekraušanu vai izkraušanu. No lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka tās uzņemtas ar piecu minūšu intervālu. Nav redzams, ka notiktu kādas darbības, kas saistītas ar pasažieru iekāpšanu vai kravas kraušanu. Tādējādi tiesai nerodas šaubas, ka pieteicēja automašīna bija novietota stāvēšanai.

Jēdziens „ceļš" ir noteikts Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktā, kur minēts, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 34.punktu transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 282.26.punktu 326.zīme „Apstāties aizliegts" aizliedz transportlīdzekļiem apstāties un stāvēt.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktu aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā.

Ceļu satiksmes noteikumu 290.punkts un 291.punkts tostarp paredz, ka 326.zīmes darbība attiecas tikai uz to ceļa pusi, kurā tā uzstādīta, un ka 326.zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja automašīna bija novietota stāvēšanai ceļa pusē, kurā ir uzstādīta 326.ceļa zīme.

Rīgas domes 1999.gada 31.augusta saistošajos noteikumos Nr.44 „Rīgas pilsētas iekškvartālu aizsardzības noteikumi" dota pievadceļa (piebraucamā ceļa) definīcija. Proti, pievadceļš (piebraucamais ceļš) ir zeme un būve, kas plānota, izmantota un paredzēta transporta izvadīšanai uz pilsētu.

Latvijas Nacionālās mākslas muzeja 2009.gada 16.jūlijā vēstulē Nr.1-8/58 „Par asfaltēto teritoriju" norādīts, ka muzeja ēkas durvis pie attēlā redzamās asfaltētās teritorijas tiek izmantotas muzeja funkcionālās darbības nodrošināšanai un šīs durvis ir arī muzeja evakuācijas izeja (*lietas 32.lapa*).

Izvērtējot iepriekš minēto kopsakarā ar foto uzņēmumos fiksēto transportlīdzekļa atrašanās vietu, kā arī transportlīdzekļa shematiski fiksēto atrašanās vietu (*lietas 33.lpp.),* secināms, ka Rīgas domes 1999.gada 31.augusta saistošo noteikumu Nr. 44 „Rīgas pilsētas iekškvartālu aizsardzības noteikumi" izpratnē, ar 326.ceļa zīmi apzīmētā asfaltētā teritorija, kas savieno Latvijas Nacionālā mākslas muzeja ēku kompleksu un stāvvietu Kr. Valdemāra ielā 10a ar Kr. Valdemāra ielu, uzskatāma par pievadceļu, kura uzdevums ir nodrošināt Latvijas Nacionālā mākslas muzeja funkcionālo darbību.

Minētais pievadceļš atbilst jēdzienam „ceļš", kas noteikts Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktā. Proti, no lietas materiāliem secināms, ka ar 326.ceļa zīmi apzīmētā asfaltētā teritorija, kas savieno Latvijas Nacionālā mākslas muzeja ēku kompleksu un stāvvietu Kr. Valdemāra ielā 10a ar Kr. Valdemāra ielu, ir satiksmei izbūvēta teritorija, kuras pamatfunkcija ir gājēju un transporta līdzekļu piekļuves nodrošināšana Kr. Valdemāra ielai, kā arī muzeja funkcionālās darbības nodrošināšana.

[9] Pieteicējs norāda, ka transportlīdzeklis nebija novietots stāvvietā ceļa zīmes Nr.326 darbības zonā, bet gan šī ceļa blakusteritorijā. Konkrētajā blakus teritorijā nav aizliedzošo zīmju, līdz ar to pieteicējs nav izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Pieteicējs atsaucas uz Ceļu satiksmes noteikumu 1.18.punktu un 291.punktu.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.18.punktam, galvenais ceļš ir ceļš, kas apzīmēts ar 201., 203., 204. vai 205.ceļa zīmi, vai ceļš, uz kura nav uzstādītas priekšrocības ceļa zīmes attiecībā pret ceļu, uz kura uzstādīta 206. vai 207.ceļa zīme, vai ceļš ar asfalta, asfaltbetona, bruģa u.tml. segumu attiecībā pret ceļu ar grants vai šķembu segumu vai ceļš ar jebkādu segumu attiecībā pret ceļu bez seguma, vai jebkurš ceļš attiecībā pret vietu, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.). Šī termina izpratnē mazāk svarīga ceļa posma segums tieši pirms krustojuma nenozīmē, ka attiecīgais ceļš ir vienādas nozīmes ar krustojamo ceļu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 291.punktu, 318., 319., 321., 323., 325., 326., 327., 328. un 329.zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 519.zīmei. Ja 323.zīme uzstādīta pirms apdzīvotās vietas, minētās zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz 518.zīmei. Zīmju darbības zona nebeidzas vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.), un vietās, kur ceļu šķērso vai no tā atzarojas lauku ceļš, meža ceļš vai cits tamlīdzīgs ceļš, pirms kura nav uzstādītas attiecīgas priekšrocības zīmes, kā arī krustojumos, kuriem nav tieša pieslēguma attiecīgajai brauktuvei.

Tālāk tiesa izvērtē pieteicēja pieteicēja viedokli, ka viņš automašīnu bija novietojis nevis uz ceļa, kur darbojas 326.ceļa zīme, bet gan blakusteritorijā.

Ievērojot to, ka normatīvajos aktos nav dots izsmeļošs jēdziena „blakusteritorija" skaidrojums, tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā ir jāvērtē, vai teritorija, kur transporta līdzeklis novietots stāvēšanai, ir uzskatāma par blakusteritoriju.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 291.punktam, blakusteritorija ir pagalms, stāvvieta, degvielas uzpildes stacija, uzņēmums u.tml., no kura transporta līdzeklis var izbraukt uz ceļa.

Latvijas Nacionālās mākslas muzeja 2009.gada 16.jūlijā vēstulē Nr.1-8/58 „Par asfaltēto teritoriju" norādīts, ka muzeja ēkas durvis pie attēlā redzamās asfaltētās teritorijas ir arī muzeja evakuācijas izeja (*lietas 32.lapa*).

Tiesas ieskatā, asfaltētā teritorija, kur bija novietots pieteicēja transporta līdzeklis, nav uzskatāma par blakusteritoriju, jo pat teorētiski nav iespējama transporta līdzekļu kustība no Latvijas Nacionālā mākslas muzeja telpām pa evakuācijas izeju uz pievadceļu.

Konkrētajā gadījumā vieta, kur pieteicējs bija novietojis transporta līdzekli stāvēšanai, ir ceļa daļa, kas atrodas 326.zīmes darbības teritorijā. Minētā vieta paredzēta Latvijas Nacionālā mākslas muzeja funkcionālās darbības nodrošināšanai. Proti, no lietā esošajām fotogrāfijām var secināt, ka asfaltētā vieta, kur pieteicējs bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai, ir izbūvēta tā, lai gan gājēji, gan transporta līdzekļi varētu pārvietoties minētajā vietā, kā arī, lai, piemēram, transporta līdzekļi varētu pārvietot mantas vai pasažierus no Latvijas Nacionālā mākslas muzeja telpām uz Krišjāņa Valdemāra ielu.

Ceļu satiksmes likuma 36.pants noteic, ka ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

Novietojot transportlīdzekli stāvēšanai pie Latvijas Nacionālā mākslas muzeja evakuācijas izejas, tiek traucēta satiksme un līdz ar to, transportlīdzekļu piebraukšana un apstāšanās vietās, kur tas nepieciešams Latvijas Nacionālā mākslas muzeja funkciju nodrošināšanai.

[10] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmā daļa noteic, ja piemērojamajā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkts (*redakcija, kas bija spēkā uz 2008.gada 21.aprīli*) nosaka fiksētu naudas sodu par konkrēto pārkāpumu, proti, 10 lati.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkts, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda 10 latu apmērā piemērošanu, ja automašīna novietota stāvēšanai vietās, kur tas ir aizliegts.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam uzliktais administratīvais sods ir tiesisks un pamatots.

[11] Ņemot vērā spriedumā konstatētos faktus un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punktā noteikto prasību pārkāpumu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā, tādējādi atbildētāja Lēmums ir pamatots un atstājams spēkā.

[12] Pieteicējs pieteikumā lūdzis atlīdzināt morālo un personisko kaitējumu Ls 30 apmērā.

No Administratīvā procesa likuma 92.panta un 93.panta izriet, ka tiesības uz atlīdzinājumu radītu prettiesisks Lēmums. Tā kā tiesa atzina pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par pamatotu un Lēmumu par tiesisku, prasījums par atlīdzinājumu ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *J.K.* pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2008.gada 15.maija lēmuma Nr.D57/10-6/815 „Par *J.K.* pieteikumu" atcelšanu un morālā un personiskā kaitējuma atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 24.septembrī.

Tiesnese (paraksts) L. Piusa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese L.Piusa
Rīgā, 2009.gada 24.septembrī